

מעובד מתוך שיעורים והתוועדויות של הרב יצחק גינזבורג שליט"א

בס"ד, כי תצא - כי תבוא תשפ"ג, גיליון 39

התחדשות, התחזקות ועבודת אלול

היא אמנם נושאת פחות ריגוש והתרחשות דרמטית, אבל היא מיוסדת על האמונה העמוקה של ה' בנו - שאנחנו, כפי שאנחנו, יכולים לצרף הרבה פעולות קטנות בעבודת ה', ובתהליך של **התחזקות** לזכות לקרבת אלוקים. רק לאחר זמן נוכל להביט אחורה בהשתאות ולהבין שכל הצעדים הקטנים הללו הצטרפו לחשבון גדול וכעת אנחנו במקום אחר לגמרי.

התחדשות היא נפלאה, אך התחזקות מבטאת אמונה איתנה יותר במציאות האנושית ובפוטנציאל שלה לצמוח ולייצר שינוי עצום.

בהשלכה לתקופות השנה - ההתחדשות שייכת לחודש ניסן, שבו העולם כולו מתחדש. ההתחזקות, לעומת זאת, שייכת לחודשי אלול ותשרי, שבהם מלכו של עולם קורא לנו "שפרו מעשיכם". לכן אנחנו מרשים לעצמנו לעשות את חשבון הנפש המפורט בעבודת ה', מפני שאנו בטוחים ביכולת שלנו להפיק ממנו תוצאות חיוביות.

מים שוחקים אבן - זהו פלא. אלף פרקי תהילים הם פלא. חיוך והקדמת שלום לכל אדם, שוב ושוב, הם פלא. מוזמנים להפוך את הדף ולפגוש את פלא ההתחזקות.

מי לא רוצה לזכות בלוטו? מי לא אוהב לדמיין איך ביום שאחרי הזכייה הוא יהיה אדם חדש לגמרי, וכל הקשיים שלו יישארו מאחור...

דמיינו, לעומת זאת, אדם שלא זכה בלוטו, אלא בנה מאפס עסק מצליח ונעשה עשיר. האמונה שלו, ומערכת היחסים שלו עם ה', שונות לחלוטין מאלה של מי שזכה בלוטו. אם הוא זוכר את ה' שנתן לו כוח לעשות חיל, הוא גם יודע להודות על כך שה' האמין בו, ונתן לו כוח באלפי צעדים קטנים ופעולות מצטברות. הוא מרגיש הכרת הטוב עצומה על האמון שה' נתן בו, ראה את הפוטנציאל שיש בו, וכיוון את השגחתו כך שהגרעין הזה יצמח לאילן גדול מלא פירות.

אנחנו פה לא בענייני כסף, אלא בענייני עבודת ה'. גם כאן יש שתי דרכים לזכות בקרבת אלוקים שאנחנו כה מצפים לה:

אפשר להתפלל ל**התחדשות** גמורה, להיולד שוב מתוך האין ולהשאיר מאחור את כל המגבלות והמעקשים. זוהי הזכייה בלוטו של החיים הרוחניים, ולשמחתנו היא אכן מתרחשת, ובתדירות גבוהה יותר מאשר הגרלת הלוטו...

ואפשר גם ללכת בדרך אחרת. במבט ראשון

ג	ל	ע	י	נ	י
ו	א	ב	י	ט	ה
נ	פ	ל	א	ו	ת
מ	ת	ו	ר	ת	ך

התחדשות והתחזקות

לבסיס הקיים, אף שהוא קצת חלש ורעוע וזקוק לחיזוק. כשאני 'מתחדש', הבסיס הקיים כבר אינו רלוונטי עבורי. כעת אני אדם חדש, כלשון חז"ל – "פנים חדשות באו לכאן". אם נשווה עבודות אלו לכתיבה על הדף, התחזקות היא תיקון הכתב והגהתו, אך התחדשות היא כתיבה על נייר נקי – "לפתוח דף חדש".

על אף הפער בין תנועות-הנפש הללו, אנו זקוקים לשתייה – ביד אחת אנו מתחזקים, מתגברים על קשיים ומוסיפים כוח בעבודת ה', וביד השנייה אנו חשים כי באפשרותנו לא להיות מחויבים לכל

מה שהיה עד כה, אלא להתחיל מחדש.

אצל בעל תשובה רואים באופן מובהק את שתי התנועות: מצד אחד, התשובה מחדשת אותו לגמרי, כעת הוא אדם אחר, כפי שהרמב"ם כותב בהלכות תשובה – "אני אחר ואיני אותו האיש שעשה אותם המעשים". אך מצד שני, כל הזמן הוא צריך 'להתחזק', לחזק את הקשר של נשמתו לאבינו שבשמים, בתורה, במצוות ובתיקון המידות.

כל אחת מהתנועות זקוקה לכוח נפשי שישימש לה כמנוע רב עוצמה ויהפוך אותה לאפקטיבית. באילו כוחות נפש עלינו להצטייד כדי להצליח להתחדש ולהתחזק?

בבוקרו של יום, האוויר חדש וטהור יותר, ונדמה כי העולם כולו נולד מחדש. חוויית התחדשות הבריאה מרעננת ומחדשת גם את הכוחות שלנו – היא משחררת מכבלי האתמול ומסייעת לפתוח דף חדש.

ובכל זאת, לאחר חלוף החוויה הראשונית, כשהיום מתארך, המטלות נערמות והכוח הולך

אם נשווה זאת לכתיבה על הדף, התחזקות היא תיקון הכתב והגהתו, אך התחדשות היא כתיבה על נייר נקי

ואזל, אנו זקוקים לגייס עקשנות והתמדה – לעמול, לחזק את עצמנו, ולעמוד ביעדים שהצבנו.

שני כוחות אלו הם בעצם שני עמודי תווך מרכזיים בעבודת ה' – **התחדשות והתחזקות**. מחד, כמו הבוקר החדש, גם בעבודת ה' אנו זקוקים להתחדשות – לחוש חיות בתפילה כאילו זו הפעם הראשונה, לטעום את טוב הטעם של סברה חדשה ורעננה. מאידך, לולא כוח ההתמדה וההתחזקות, כמעט ולא ניתן להחזיק מעמד מול הקשיים והאתגרים הרוחניים והנפשיים.

תחושת ה'התחדשות' שונה מתחושת ה'התחזקות'. כשאני 'מתחזק', הדבר מתרחש ביחס

לסיכום: ההתחדשות וההתחזקות הן שני עמודי תווך בעבודת ה'. בהתחדשות אנו הופכים מחדשים; ובהתחזקות אנו מחזקים את הקיים, על קשייו ואתגריו.

התחדשות - לשנות את התדמית

אך ההתחדשות היא פלא. איך אני – עם הנטיות ותכונות הנפש המוכרות לי, מערכות היחסים שפיתחתי וטעויות העבר שמלוות אותי – אוכל לצאת מעצמי ולהיות אחר? כיצד אוכל להפוך לשיתל רך הצומח מחדש, על אף התחושה כי אני עץ

ההתחדשות היא כוח רב עוצמה. היא מסוגלת לשנות את ההגדרות הכי בסיסיות שלי ולהפוך אותי לאדם חדש. התחדשות מעניקה יכולת לצאת לדרך חדשה, למצוא פתרון או להמציא רעיון שעוד לא חשבתי עליו. היא משנה לגמרי את המוכר והידוע עד כה.

זקן שראה ימים טובים יותר?

התשובה היא שהיכולת להתחדש היא אחת מסגולות האמונה שלנו.

כבני אנוש, הדימוי העצמי תופס מקום נכבד בחיינו. התדמית האישית מעניקה לי את זהותי, אולם יחד עם זאת מגבילה ומצמצמת אותה.

כדי להשתחרר מהשעבוד לתדמית, יש להתחבר למקום עמוק בנשמה החופשי מכל דימוי או ציור – זהו מקומה של האמונה. כוח האמונה הוא עוצמתי,

וגם התדמית האישית והדימוי העצמי אינם מגבילים אותו. אחד הפירושים של **אמונה** הוא **לא-תמונה** – אנו מצוים להאמין שלה' אין גוף ולא דמות הגוף, והוא למעלה מכל ציור ותמונה. כפי שכוח האמונה מעניק לי אמונה בה', כך הוא מעניק לי אמונה ביכולתי להתחדש. האמונה מעלה אותי למקום שנמצא לפני כל ההגדרות, של פוטנציאל אין-סופי שאינו משועבד לתדמית קודמת.

כדי להשתחרר מהשעבוד לתדמית, יש להתחבר למקום עמוק בנשמה החופשי מכל דימוי או ציור – זהו מקומה של האמונה

מעניין לשים לב, כי כאשר מחליפים את האות **א** של **אמונה** בחילוף אתב"ש, מקבלים את המילה **תמונה**. רמז זה מצביע על כך שכוח האמונה מסוגל להשפיע על התמונה והתדמית האישית של כל אחד

ואחת מאתנו ולהפוך אותה לחלוטין.

במובן זה, אפילו השם הפרטי שלנו הוא הגבלה מסוימת. על רבי נחמן מברסלב מסופר שכאשר שהה באיסטנבול, בדרכו רצופת הקשיים לארץ ישראל,

היכולת שלו לעשות תפנית מגיעה מכוח האמונה, המעלה את האדם אל הפוטנציאל האין-סופי שבו הוא מסוגל באמת להיות מי שהוא רוצה

הוא נהג לשחק משחק משונה; בכל יום, בצאתו לרחוב, הוא היה מציג את עצמו בשם אחר. סבא-רבא שלו, הבעל שם טוב, הגיע גם הוא לאיסטנבול בדרכו לארץ ישראל, אך לא זכה להגיע לארץ. רבי נחמן התבטא כי גם על העלייה שלו היו מניעות וגזירות מן השמים, ובכל זאת הוא התגבר עליהן. מתברר ששינוי השם העניק לו את היכולת להתחדש לחלוטין, וכך הגזירות שהיו עליו קודם לכן – התבטלו.

אחת הדוגמאות הקיצוניות ביותר להתחדשות היא מאמר חז"ל על אדם רשע שקידש אישה והתנה את הקידושין באומרו "על מנת שאני צדיק גמור". ההלכה היא שאם הוא הרהר בתשובה באותו רגע, הקידושין חלים. ברגע אחד הוא פשוט הפך להיות אדם אחר. היכולת שלו לעשות תפנית בחייו ולהפוך לצדיק ברגע אחד מגיעה מכוח האמונה, המעלה את האדם ממצבו הנוכחי אל הפוטנציאל האין-סופי שלו, שבו הוא מסוגל באמת להיות מי שהוא רוצה.

לסיכום: ההתחדשות היא פלא הנובע מכוח האמונה -

כשאנו מאמינים אנו מתחברים לעומק הנשמה שלמעלה מההגדרות ומהתדמית האישית, שבו יש לנו פוטנציאל אין-סופי להפוך לאחרים ממי שאנו כעת.

תחנה שלישית

פלא ההתחזקות

אט-אט, צעד אחר צעד. כך, ההתחזקות עלולה להיראות כהישרדות שגרתית שאינה מחוללת דברים

ה'התחזקות' היא עבודה מתמשכת הדורשת התמדה ומאמץ לטווח ארוך. בדרך זו השינוי קורה

ובוהק. אפשר לחדש את מה שנראה כי כבר התיישן ללא תקנה.

מהבחינה הזו, מדובר באמונה מהפכנית ופנימית הרבה יותר. מנקודת המבט הפנימית הזו, פחות נפלא לראות אדם מת קם לתחייה מאשר לראות

אדם משתנה בחייו. למת ה' עשה נס והחיה אותו מחדש, אבל זה שהשתנה השתמש בכוחות שה' נתן לו – והצליח. ההתחזקות היא אמונה שה' נתן

בנשמתי כוח של שינוי והתקדמות. משום כך, כאשר אני מעוניין להתחזק ולשפר את מצבי, ראשית עלי להתעצם עם אותה אמונה מהפכנית; לזכור כי ה' העניק לי שליחות, ויחד עמה צייד אותי בכוחות לבצע אותה.

אכן, לא די באמונה לבדה. כדי להניע את צעדי השינוי, עלי להידרש לעבודה יומיומית של מאמץ ועשייה. לשם כך אזדקק ל**ביטחון**, הפועל היוצא מאותה אמונה מהפכנית בכוחות הנטועים בי. ההיתקלות בקשיי החיים ובאתגרי הנפש מצריכה ביטחון חזק בכוחות שה' נתן לי כדי להמשיך ולחולל את השינוי. האמונה של ההתחדשות היא שה' יכול לחולל מחר משהו אחר ושונה מכל מה שעולה בדעתי, והביטחון שמלווה את ההתחזקות הוא שאני יכול לתכנן היום את המחר.

מידת ה**ביטחון** ממלאת אותי בשאפתנות שמתוכה אני **מבטיח** לעצמי לקום ולפעול, להתחזק, לשנות ולשפר. האמביציה הזו מובילה אותי למידה

ההתחזקות היא אמונה שה' נתן בנשמתי כוח של שינוי והתקדמות

הבאה בנפש, מידת **האמת** – היכולת לאמת ולהגשים בפועל, **לקיים** את ההבטחה, ליצור את השינוי ולתקן את הדרוש תיקון.

אם כן, התהליך כולו הוא: **אמונה** ביכולת לשנות, המולידה **ביטחון** לעשות מעשים בפועל, שמהם נוצר משהו **באמת** – שינוי שמוטבע במציאות ואפשר להתקדם אִתּו בתוכה.

גדולים באמת. אכן, במבט רגיל, נראה כי ההתחדשות מהפכנית הרבה יותר – היא הרי מולידה אותי מחדש מכוח האמונה, והופכת אותי לאחר לגמרי! זאת לעומת ההתחזקות, הנדמית כהתמודדות אנושית עם משברים וקשיים.

אמנם הכוחות להתחדשות מגיעים מאמונה, אך הכוחות לשינוי בעבודת ה'התחזקות' נובעים מאמונה עמוקה אף יותר

אולם, במבט עמוק יותר, ההתחזקות מהפכנית הרבה יותר. בעוד בהתחדשות אני מתחיל מחדש, בהתחזקות אני **לוקח אחריות** על המימוש והיישום המעשי של אותם 'אורות' גדולים וחדשים. "כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול" – הפעולות הגדולות והמשמעותיות ביותר שלי נעשות באמצעות המון צעדים קטנים ואף חלקיים, המתמודדים עם סיבוכי החיים.

אמנם הכוחות ל'**ההתחדשות**' מגיעים מאמונה, אך הכוחות לשינוי בעבודת ה'**התחזקות**' נובעים מאמונה עמוקה אף יותר:

כאשר אני בא להתחזק, לשפר את עצמי ולהשתנות, אני עלול להתייאש במהרה – יודע אני את נגעי לבבי, את הכבדות והמשיכה לרע הטבועות בי, את ההרגלים השליליים המנהלים אותי; כיצד אוכל לתקן, להתחזק ולשפר את מה שכבר נדמה כי התייאשתי ממנו – אותי בעצמי!?

במצב כזה קל יותר לקוות להתחדשות – קל יחסית לברוח' לתקווה שבצורה פלאית יהיה משהו שיחדש אותי. בהתייחס למשברי החיים, רבים מאתנו מקנן החלום לקום בבוקר אדם חדש.

אך אמונת ההתחזקות היא אמונה כי **אני כפי שאני**, עם כל מגבלותיי וחולשותיי האנושיות, מסוגל לקום ולצעוד צעדים של השתפרות והתחזקות. אין צורך לקרוע את הדף הישן ולהביא חדש, משום שאפשר לקחת דף ישן ומחוק ולהפוך אותו לחדש

לסיכום: היה אפשר לחשוב שההתחדשות מופלאה מההתחזקות,

אך בעומק, ההתחזקות מהפכנית הרבה יותר ממנה - היא אמונה חזקה בכוחות שניתנו לנו, שבעזרתם נצליח להשתנות. היכולת לקום ולשנות את עצמי נובעת מאמונה עמוקה המולידה ביטחון והגשמת השינוי במציאות.

עבודת השופר - תאמין שיכולים לתקן

רק להסכים לכך. לעומת זאת, בחודש אלול, לקראת התחזקות חודש תשרי, המשימה היא באחריותי. קודם כל "אָנִי לְדוֹדִי", ורק לאחר מכן הוא יענה לי.

זוהי עבודת השופר המכריז ואומר "שפרו מעשיכם", שיפור ותיקון עצמי. בתשרי, דווקא מתוך ההשתפרות וההתחזקות אפשר להתחדש, "חדשו מעשיכם", ולהתחיל שנה חדשה. לא לחינם הרמז היסודי ביותר של עבודת אלול ותשרי מתחיל מה'אני' - "אָנִי לְדוֹדִי". נקודת המוצא

שלה היא האמונה ב'אני' ובכוחו השתנות. לכן, לעומת חודש ניסן, שבו האדם מצליח 'לשכוח' ממה שהיה עד כה ולהיות אחר, הרי שבחודש אלול וביום הזיכרון שבעקבותיו ניתנת לו היכולת להיזכר בכל המעשים שנעשו השנה, לשוב ולהיכנס לכל חדרי הנפש, גם האפלים ביותר, ולהצליח לתקן את עצמו. בספרים הקדושים מובא כי באלול מתעוררים רחמי ה' עלינו. הרחמים הללו מעניקים לנו את פלא ההתחזקות. באלול ה' נוטע בנו את התקווה כי לא

"כל זמן מאיר בתכונתו" - לכל תנועת נפש יש זמן המבטא אותה במיוחד:

חודש ניסן מבטא את ההתחדשות - "הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְכֶם ראשׁ חֲדָשִׁים, ראשׁוֹן הוּא לְכֶם לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה". בחודש זה מאירה ומתגלה ההתחדשות בנפש, ובו

בחודש אלול, לקראת התחזקות חודש תשרי, המשימה היא באחריותי. קודם כל "אָנִי לְדוֹדִי", ורק לאחר מכן הוא יענה לי

נולדנו ונוצרנו כעם. ניסן הוא 'חֲדָשׁ הָאָבִיב' - הטבע מתחדש, ה' מחדש את פני האדמה ונותן גם לנו כוח להתחדש ולצמוח מחדש.

חודש תשרי מבטא את ההתחזקות. העובדה שהעולם נידון על מה שהיה בשנה שעברה ממחישה שאין כאן התחדשות גמורה, אלא חיזוק הקיים לקראת ה'ביקורת' השנתית. בתשרי, ובאלול שמכין אליו, אנו משפרים את הטעון שיפור, מחזקים את עצמנו לקראת יום הדין, ומחזקים את הקשר, שאולי התרופף לו במשך השנה, עם אבינו שבשמים. על כך מעיד שמו הנוסף של חודש תשרי, "יֶרַח הָאֲתָנִים", לשון חוזק.

הרמז המפורסם אומר שאלול הוא ראשי תיבות הפסוק "אָנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי". לעומת זאת,

חודש ניסן מבטא את הפסוק המקביל בשיר השירים - "דוֹדִי לִי וְאָנִי לוֹ". בניסן ה' פותח ואני נענה לו - הוא מחדש את הבריאה ואותי בתוכה, ועליי מוטל

באלול ה' נוטע בנו את התקווה כי לא רק שהוא מסוגל לחדש אותנו, אלא אנחנו מסוגלים לשנות את עצמנו

רק שהוא מסוגל לחדש אותנו, אלא אנחנו מסוגלים לשנות את עצמנו בכוחותינו. הוא מעניק לנו את האמון כי הפלא הזה יקרה - "תאמין שיכולים לתקן".

לסיכום: ההתחדשות שייכת לניסן וההתחזקות לתשרי.

הכנה לתשרי מתעוררים באלול רחמי ה' עלינו, והם נוטעים בנו תקווה שאנחנו מסוגלים לשנות את עצמנו. זו עבודת השופר - "שפרו מעשיכם".

מעובד מתוך נפלאות ראה תשע"ח
bit.ly/VA_ree_78

"תרועת עמו ישראל"

הרבי מאלכסנדר

על סוסו ורכב עד לבית הכנסת. נכנס, עלה על הבימה והכריז: 'ה' מודה אני לך על השנה שעברה, ומעתיר על השנה הבאה. אך את הלחלוחית היהודית אינני סובל!'. וכך חזר הפריץ לביתו."

סיים הרבי מאלכסנדר את הסיפור ואמר: "גם על יהודי כזה צריך לכוון בתקיעת שופר!"

איך כל זה קשור לתקיעות של ראש השנה? את שלושת סוגי התקיעות, תקיעה שברים-תרועה, אפשר לראות כמייצגות תהליך של ירידה בנפש האדם, כאשר היא יורדת לתוך הגוף ועוברת את התהליך מהצדיק העליון ועד לתחתון.

כל ילד יהודי הוא צדיק גמור, ובוודאי שהיה כך בטרם בואו לעולם. אך ככל

שעובר הזמן ומצטברות הטרואמות, הישרות הפשוטה של התקיעה מתחילה להישר: בתחילה לשלושה שברים, המסמלים את ה'בינוני' - שכבר אינו מזהה עם הצדיק, אבל איננו רשע - ולבסוף לתשעה קולות קטנים, כאשר הבינוני איננו עומד עוד בלחץ ומתרסק על קרקע המציאות, עד כדי כך שהוא שונא כל מה שמזכיר לו את המקום שממנו הוא בא, את לחלוחית-היהודי.

זהו הלקח שלימד הרבי את בעל התקיעה ואותנו: במקום ניסיון להתבודד הרחק במגדל השן של הצדיקים, נאזין לקולות השופר הנשברים, וכך תהפוך תקיעת השופר להכרת האישיות שלנו על כל חלקיה, הטובים והפחות-טובים, והכרזה של אחווה והזדהות עם כל יהודי באשר הוא.

רבי ירחמיאל ישראל יצחק דנציגר היה הרבי השני מאלכסנדר, בנו של רבי יחיאל, הרבי הזקן מאלכסנדר. הוא נחשב בזמנו לאחד מגדולי אדמו"רי פולין, וחסידיו נמנו באלפים. כבר משחר ילדותו הצטיין בכשרונותיו ובפיקחותו. בהיותו בן חמש נסע עם אביו לוורקא. כאשר ראה הרבי הצעיר מוורקא את הילד מהלך בחצר בית המדרש והסידור בידו, שאלו: "מי לימד אותך את סדר התפילה, אביך או רבך?". השיב הילד: "לא אבי ולא המלמד, אלא הסידור" ... ספרו "ישמח ישראל" על התורה והמועדים נחשב לספר יסוד בחסידות בכלל ובחסידות אלכסנדר בפרט. נפטר בכ"ט טבת בשנת עת"ר.

פעם הגיע אל רבי ירחמיאל מאלכסנדר, בעל "ישמח

ישראל", מי ששימש בעל התקיעה בבית המדרש שלו, וביקש שהרבי ילמד אתו את הכוונות והסודות שמכוונים בשעת תקיעת השופר, אולם הרבי סירב. כשהתקרב ראש השנה חזר בעל התקיעה אל הרבי והפציר בו בפעם השנייה. "איני יודע בעצמי את הסודות והכוונות", ענה לו הרבי, "אך זאת אוכל לומר לך: ישנן עשר מדרגות בצדיקים. במדרגה הגבוהה שבהם אין לנו שום מושג, ובנוגע למדרגה הנמוכה שבהם - אספר לך סיפור:

"פריץ אחד ראה יהודים רצים ברחובות, ושאל את יועצו: 'מה קורה כאן? האם היהודים מתקוממים נגדנו?'. 'לא', השיבו היועץ, 'אצלם היום יום הכיפורים וכולם רצים לבתי הכנסת'. נענה הפריץ ואמר: 'והרי גם אני יהודי!'. התיישב

רבי נתן - 'התחזקות'

הרבה פעמים אני לומד ליקוטי מוהר"ן, ואחר כך, כשאני לומד את ליקוטי הלכות של רבי נתן על אותה התורה, אני רואה שההבנה שלי בליקוטי מוהר"ן היא באופן אחר ובסגנון שונה. האם יש הכרח להיצמד לביאור של רבי נתן בליקוטי הלכות, או שאפשר ללמוד גם באופן אחר?

מענה:

ידוע בברסלב עצמה שהנקודה של רבי נתן היא **התחזקות**, ואילו הנקודה של חברו, רבי נפתלי, היא **התחדשות**. בהחלט אפשר ללכת בדרכו של רבי נפתלי, וכך לראות את כל התורה של רבי נתן במשקפיים אחרים - משקפיים של התחדשות תמידית. ממילא, אפשר וטוב לראות את התורות במשקפיים של אדמו"ר הזקן, משקפיים של חב"ד, מוחין דגדלות, איך הכול מדבר באלוקות, ולא רק "אליבא דנפשיה" בתיקון המידות. בכל

זאת, למי שרוצה להבין את ליקוטי מוהר"ן לעומק חשוב מאוד ללמוד גם את הקיצור של רבי נתן (ספר הקיצורים), כדי לראות איך הוא תפס את הנקודות העיקריות של כל תורה, וגם את ההרחבה שלו בליקוטי הלכות. הלא דווקא רבי נתן הוא הסופר הנאמן של רבי נתן, שאמר עליו: "אילולא הוא, לא היה נשאר ממני אפילו עלה אחד". מגיליון נפלאות בראשית תשע"ט

התחדשות בחינוך ילדים

אני עוברת תקופה קשה - חולשה, קשיים בעבודה ובעיקר קושי עם הילדים. בפרט יש לי קושי עם הבת הגדולה, שכבר מתנהגת כנערה מתבגרת ואיני מצליחה 'להכיל' אותה. אשמח להכוונת הרב.

מענה:

הדבר הראשון בעבודת השי"ת, כולל עבודת חינוך הילדים, הוא להודות לה' על כל הטוב שהוא גומל אתנו תמיד. הדבר הראשון שאומרים כשקמים בבוקר הוא "מוֹדָה אֲנִי לַפְּנֵיךָ", זהו יסוד עבודת היום והוא מלווה את האדם במשך כל היום כולו, עם כל הקשיים שעוברים עליו במשך היום. הדבר הראשון בעבודת השי"ת, כולל עבודת חינוך הילדים, הוא להודות לה' על כל הטוב שהוא גומל אתנו תמיד. הדבר הראשון שאומרים כשקמים בבוקר הוא "מוֹדָה אֲנִי לַפְּנֵיךָ", זהו יסוד עבודת היום והוא מלווה את האדם במשך כל היום כולו, עם כל הקשיים שעוברים עליו במשך היום.

לעוד רגע של הודיה ושמחה, וכן הלאה.

לגבי הילדה המתבגרת, והיום מתבגרים בגיל צעיר, צריך לנסות להיות חברה שלה, להשתתף בחוויות ובמחשבות שלה, לעשות דברים מהנים ביחד. ברכה ל**התחזקות** בגוף וברוח.

יש לך שליחות חשובה בחיים - שתצליחי לעשות נחת רוח לאביך שבשמים, וכל אבא רוצה לראות שהילדים שלו עובדים את העבודה שלהם. בעולם הזה באמונה ובשמחה.

העלון 'אביטה נפלאות' – מעובד מתוך שיעורים שהתפרסמו בחוברת נפלאות. מדי שבוע יוצאת לאור חוברת נפלאות בת עשרות עמודים, המכילה סיכומים טריים של שיעורים והתוועדויות מהתקופה האחרונה, מאת הרב יצחק גינזבורג שליט"א.

נפלאות

שיעורי תורה והתוועדויות חסידיות מהרב יצחק גינזבורג שליט"א

הסוּע כחוכרת 'נפלאות':

■ כשקוראים את שיר השירים לפי הפשט, די ברור שהדוד והרעיה אינם חיים יחד באותו בית. נראה שבשיר השירים באה לידי ביטוי האהבה בין החתן והכלה עוד לפני שהקשר שלהם מקבל תוקף הלכתי.

■ זיקה בין בחור לבחורה לפני השידוך יכולה להיות מקיפה, שהסביבה חושבת שהם מתאימים, או פנימית, שיש ביניהם מציאת חן ממבט ראשון. את שתי הבחינות הללו אנו מוצאים אצל יעקב ורחל.

■ העיסוק במצוות כפי שהן התקיימו עוד לפני מתן תורה חשוב במיוחד ל"מהפכה הרביעית". כדי לקרב את כל העולם צריך לזהות את התורה והמצוות כפי שהיו שייכים לישראליות שהיתה טמונה עדיין בתוך האנושות הכללית.

[מתוך השיעור "זיקה ונאמנות"]

■ הציונות החילונית, שדרשה לחזור לארץ כפשוטה והרימה על נס את התנ"ך כפשוטו, נטתה להעלים ולהכחיש את 'הפשט הישן' של הדורות הקודמים. תפיסת היהדות של דורות שלמים בגלות – שמירה עיקשת על תורה ומצוות – נתפסה כמשהו מיושן שאינו נוגע לחיים הפשוטים של 'היהודי החדש', חס ושולם! זוהי קראות מודרנית, חזרה כביכול לעולם המקראי בניגוד לפרשנות הנאמנת של חז"ל.

[מתוך מדור קול שמחה]

**חפשו את חוברת נפלאות
בבית הכנסת שלכם! לא מצאתם?**

מעוניינים להפיץ את חוברות נפלאות
המודפסות במקום מגורכם?
הצטרפו כעת: bit.ly/form-ge
itiel@pnimi.org.il | 052-4295164

לקבלת גליון נפלאות בדוא"ל
זרו קשר כעת:
bit.ly/news_niflaot
דוא"ל: itiel@pnimi.org.il

